

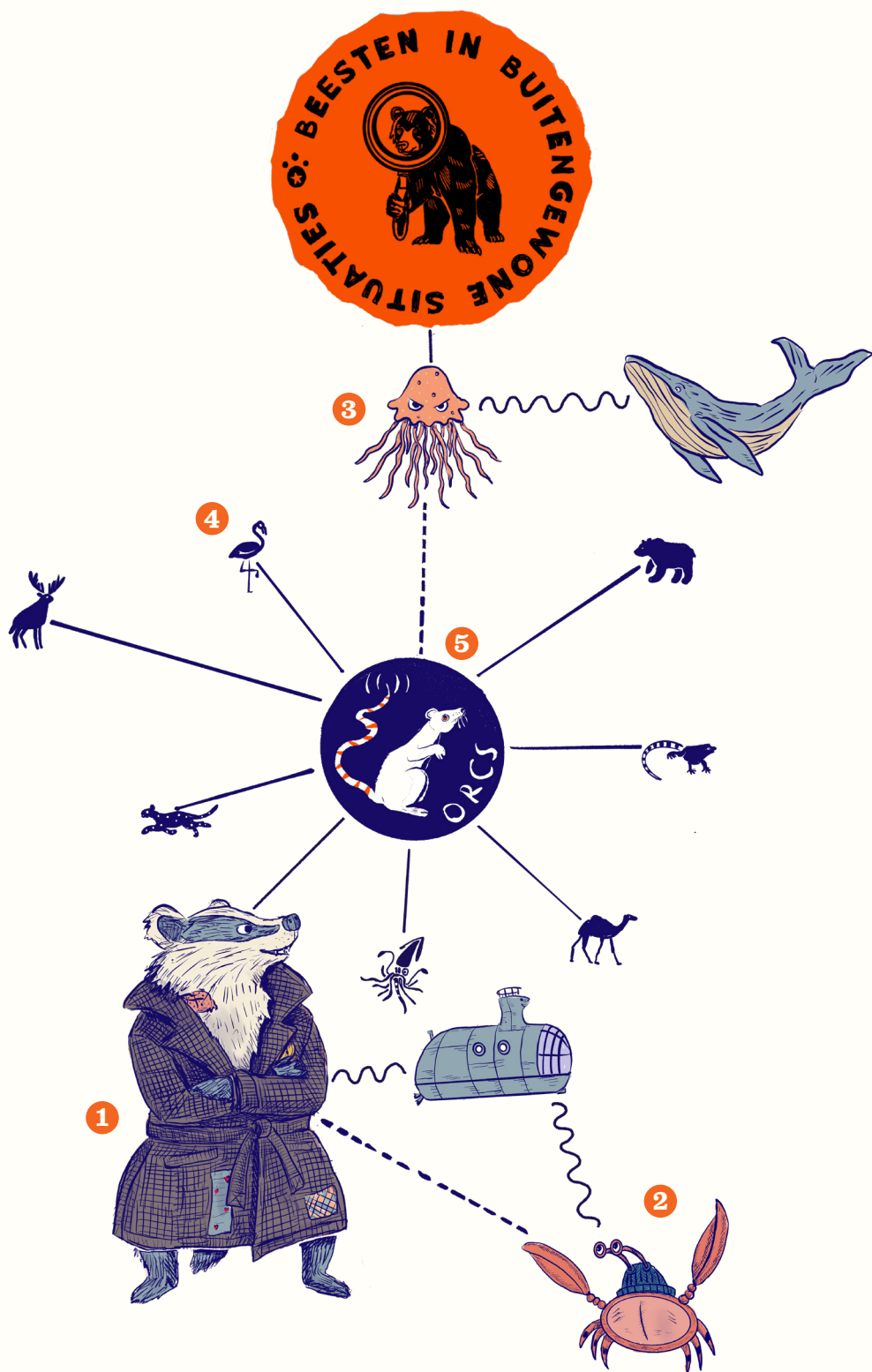
DAGMAR & MARGOT HOLTMAN

DAS DROOG

en het spoor van Schildpad X

Lannoo

Wie is wie in Das Droog?

- 1 Dit is **Das Droog**. Ze is detective voor BIBS en lost zaken op van Beesten In Buitengewone Situaties.
- 2 **Lee** is haar assistent en detective in opleiding. Hij is een Chinese wolhandkrab. Das Boot is het huis en vervoersmiddel van Das en Lee.
- 3 **Medusa** is de baas van BIBS. Ze woont en werkt in een walvis.
- 4 Bij **BIBS** werken acht verschillende detectives over de hele wereld. Ze helpen Beesten In Buitengewone Situaties.
- 5 Medusa geeft de opdrachten voor BIBS door via de ratten van **ORCS** (het Ondergrondse Ratten Communicatie Systeem).

OFF

DIAL 513

Phone

FINDE RAPPORT

URGENT

INGREDIENTZ:

ZAVZ

ZOWEL VOOR DE HUID
ALZ OP DE AARDAPPELZ

ZAVZ

ZOWEL VOOR DE HUID
ALZ OP DE AARDAPPELZ

Kggggggggrrrrrrrggggrrgrgr

HELAAS, UW BERICHT IS NIET AANGEKOMEN.

‘Hè. Dit is nu al het vierde bericht dat ongelezen terugkomt.’

‘Probeer het nog eens.’

ZOEFFFF

INSTRUCTIE VOOR NIEUWE ZAAK VERZONDEN.

Kggggggggrrrrrrrggggrrgrgr

HELAAS, UW BERICHT IS NIET AANGEKOMEN.

‘Wat is die Das aan het doen?’

‘Dat weet ik niet. Er zit maar één ding op.’

‘Begrepen. Ik pak mijn vest, dan vertrekken we meteen.’

Dobberen

Das Droog wiegt langzaam heen en weer op haar opblaas-krokodil en hoort hoe de golfjes ertegenaan klotsen. ‘Nog heel even’, mompelt ze. Ze gluurt door de spleetjes van haar ogen.

Lee ligt op een luchtbed in de vorm van een pizzapunt. Hij slurpt van zijn garnalencocktail en knipoogt. ‘Lekker geslapen, Das?’

Das geeuwt en rekt zich uit. Haar ogen prikken, ze wrijft erin. Dat vervelende zeewater toch steeds. Ook al is Das ongeveer 99 procent van de tijd in de oceaan te vinden – ze woont namelijk in een onderzeeboot: Das Boot – ze is toch echt geen fan van zout water.

Ze kijkt om zich heen. Overal ziet ze oceaan. Het is de saaiste plek op aarde, vindt Das. Geef haar maar een lekker nat bos, met schimmels en keutels. Of een berg mensenafval. De beste hapjes vind je daar.

‘Ik ga weer terug, Lee’, zegt ze tegen haar assistent. Ze pakt het touw waarmee de opblaaskrokodil vastzit en trekt zichzelf naar Das Boot toe.

‘Denk je dat er alweer een nieuwe zaak is binnengekomen, Das?’ De steeltjes waarop Lee’s ogen zitten, rekken zich uit. ‘De laatste zaak is alweer van drie weken geleden.’ Hij opent zijn scharen, die zachtjes knakken. ‘Ik heb wel weer zin in actie.’

‘Geen idee, Lee’, bromt Das, en ze hijst zichzelf aan boord. Maar ze heeft wel een idee.

Want er is iets wat Lee niet weet. En dat is dat Das de printer van de boordcomputer, die de afgelopen maanden het ene instructievel na het andere uitprintte, heeft uitgeschakeld. En wanneer ze geen instructies binnenkrijgen, hebben ze dus geen zaken.

Das pakt een potlood en krabt ermee aan haar litteken. Ze likt aan het potlood en laat het boven haar notitieblok zweven, alsof ze iets wil opschrijven. Maar er gebeurt niets. Ze zucht en gooit het blok op haar bureau, tussen de vuile koffiebekers, haar identiteitskaart van BIBS, een gitaartje, papieren die aan elkaar plakken, gebreide lapjes van Lee die nooit worden afgemaakt en zakjes waar ooit ZlakjeZ – de favoriete slakkensnack van Das – in hebben gezeten.

Dan voelt ze dat ze nodig moet.

Ze trekt het bloemetjesgordijn van de wc opzij en gaat boven het gat zitten. Terwijl haar drollen in het zeewater plonzen, denkt ze na.

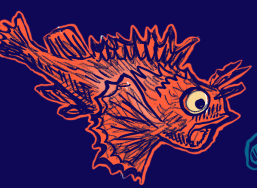
Moet ze misschien de printer toch maar weer aanzetten?

Vlak nadat detective Das Droog en Lee de zaak van Zusje Pinguïn hadden opgelost, helemaal in Wellington in Nieuw-Zeeland, was haar baas Medusa aan boord gekomen. En dat deed ze alleen als er écht iets bijzonders aan de hand was.

Das had dan wel een hele belangrijke zaak opgelost, had ze gezegd, maar dat was niet gegaan volgens de regels van BIBS. In het reglement van Beesten In Buitengewone Situaties stond namelijk dat de BIBS'er van dienst, in dit geval Das, moet wachten op instructies van Medusa. Pas dan mag een BIBS'er een zaak oppakken.

‘En dus’, had Medusa gezegd, ‘volg jij vanaf nu de regels op. Je lost alleen zaken op die je van mij, of van een rat van ORCS, doorgestuurd krijgt. En als jij je voortaan niet netjes aan de regels van BIBS houdt, trek ik je vergunning in.’ Terwijl ze dat zei, prikte Medusa met een van haar tentakels in Das haar borstkas.

Das huiverde. Als ze haar vergunning zou kwijtraken, zou ze geen BIBS'er meer mogen zijn. Dan zou ze niet meer als detective de wereld over kunnen varen. Dan zou ze nooit meer andere dieren kunnen helpen.

DAT NOOIT!

En dus besloot Das om zich maar eens een keertje wél aan de regels van anderen te houden. Ze zou voortaan gehoorzaam zijn en netjes alle zaken oplossen. Volgens de regels.

Toen de eerste instructies voor nieuwe zaken binnen kwamen rollen, vielen die nog mee, vond ze:

PELIKAAN WEIGERT VAN PAAL AF TE KOMEN

SIDDERAAL ZAAIT TERREUR ONDER DE SPONZEN

HEREMIETKREEFT ZOEKT DANSPARTNER

PAREL GESTOLEN, OESTERS ZWIJGEN ALS HET GRAF

ZEESTER VERMIST TIJDENS HET MEEDOEN
AAN REALLIFESOAP

Maar toen ze voor de zoveelste keer een visje moest zoeken dat was weggezwommen van school, was ze het zat. Hier was ze toch geen BIBS'er voor geworden? Voor het vangen van guppy's, voor het spelen van politieagent? Ze wilde échte zaken, van échte dieren, die in échte Buitengewone Situaties zaten. En als ze dat soort klussen niet mocht doen, nou, dan zou ze helemaal niks meer doen.

En toen ze weer het ge-

RATELDERATELDERATELDERATEL

van de printer hoorde, voelde ze hoe haar kop bijna uit elkaar plofte van boosheid. Met een ruk trok ze de stekker van de printer eruit. En dat luchtte haar ineens enorm op.

Lee was op dat moment de buitenkant van Das Boot aan het poetsen. Toen hij terugkwam en de emmer met sop netjes in de hoek zette, zag ze hoe hij hoopvol naar de boordcomputer keek. Ze besloot niets tegen hem te zeggen. Anders ging hij er natuurlijk weer over zeuren. Daar had ze al helemaal geen zin in, in het gepiep van haar slimme, maar o zo brave assistent.

Das komt overeind en veegt haar gat af. **‘Bah, wat een lucht’**, hoort ze Lee roepen. Hij is ook aan boord geklommen en staat nu boven aan de trap, waar het luik nog openstaat.

Hij klautert via de trap naar beneden.

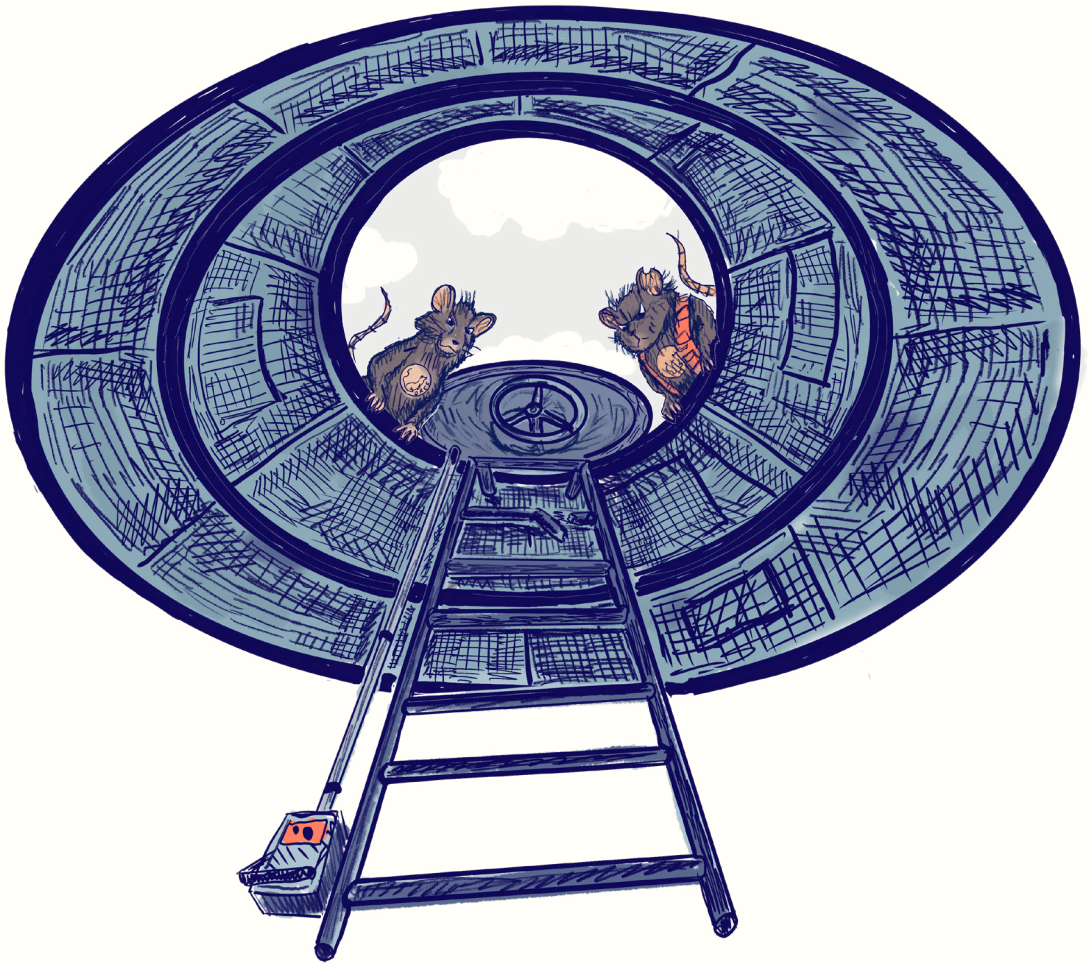
‘Kom je nu helemaal naar beneden om me dat te vertellen?’ vraagt Das vermoeid.

Lee slaat zijn scharen over elkaar heen. ‘Nee’, zegt hij. ‘Ik ben naar beneden gekomen om je te halen.’ Hij wijst naar boven, naar de opening van het luik. ‘We hebben bezoek.’

Das kijkt omhoog. Het zal toch niet, hè?

Maar het is toch zo. Boven aan de opening van het luik staan twee bruine ratten, met tatoeages op hun borstkas.

Ze houden hun poten voor hun neus. En kijken verder uiterst chagrijnig.

Stekker eruit?!

‘**D**e Bermudadriehoek, Das? Serieus?’

De langste van de twee ratten is aan het woord. De tatoeage van ORCS is duidelijk te zien door haar dunne, bruine vacht. Als ze haar bek opent, glinstert er een diamantje in een van haar voortanden.

‘Dus jij dacht: ik verstop me in de Bermudadriehoek en ik doe alsof mijn computer kapot is. En Medusa, die vindt dat natuurlijk allemaal prima en laat jou de rest van je leven met rust. Is dat hoe je dit had bedacht?’

‘Das,’ zegt Lee, ‘wat bedoelt ze met dat je doet alsof je computer kapot is?’

‘Uitstekende vraag,’ zegt de andere rat. Zijn ORCS-tatoeage is niet meer goed te zien. Maar dat komt doordat hij er een vest overheen draagt met heel veel kleine zakjes. ‘Wat zou mijn collega daar nu mee bedoelen? Weet jij het, Das?’

Das leunt tegen het openstaande luik aan en krabt aan haar nek.

‘Zal ik het anders even vertellen, Das?’ gaat de rat verder. ‘Over dat we instructie na instructie naar je toe stuurden, en dat we op een gegeven moment begrepen dat onze berichten niet aankwamen? En dat mijn collega hier binnen een halve dag je locatie had gevonden...’

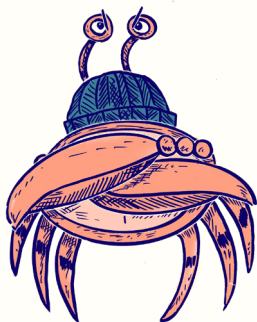
‘Ja, want als iemand zich wil verstoppen, dan gaat hij altijd naar de Bermudadriehoek, omdat dat een plek is waar altijd beesten en dingen zoekraken. Dus dat is zo ongeveer de eerste plek waar ik ga kijken’, onderbreekt de andere rat haar collega. Het diamantje flitst bij elk woord dat ze uitspreekt.

‘En dat we je nu al 24 uur in de gaten houden, en zoals gewoonlijk heb je dat weer eens niet door’, ratelt het zakjesvest verder.

‘Nee, en toen we door het raampje keken en zagen dat de stekker uit de printer hing, wisten wij genoeg’, vult de diamanten tand aan.

‘De stekker was eruit?’ Lee loopt rood aan.

‘Dus, Das, gaan we nog horen wat er nu echt aan de hand is?’ De ratten slaan hun poten over elkaar heen. Lee loopt briesend en stampend op Das af.

‘De stekker eruit? DE STEKKER ERUIT? DUS WIJ ZITTEN NU AL DRIE WEKEN UIT ONZE NEUS TE ETEN VOOR NIKS?’ Hij knijpt met zijn scharen in de richting van Das.

Das springt opzij om aan de scharen van Lee te ontkomen. Ze zou het liefste in haar hangmat kruipen en heel erg lang gaan slapen. In plaats daarvan zit ze opgescheept met twee stomme ratten en een kwade Lee.

‘Ik heb de stekker eruit getrokken omdat ik al die rotklusjes zat was. Als ik geen serieuze zaken krijg, dan weet ik niet waarom ik nog voor BIBS zou blijven werken. Zeg dat maar tegen Medusa. **Au, Lee!** Stop met knijpen. Waarom heb je die wantjes niet aan?’

Lee trekt zijn scharen terug, maar hij kijkt nog steeds kwaad. ‘Omdat ik nu gitaar speel, dus dan kan ik mijn wantjes niet aan. En ik vind die klusjes toevallig wel leuk, Das. Ik vind het niet erg om een op hol geslagen zeepaardje te temmen. Of op te letten dat de mosselbank niet wordt beroofd. En bovendien werken we in deze zaken goed samen, met Isis.’ Lee wordt nog roder als hij de naam van inktvis Isis noemt, een andere BIBS’er. Das doet alsof ze er niets van merkt.

Lee is nogal onder de indruk van Isis, weet ze. Elke keer als ze Isis zien, steekt Lee zijn pantser vooruit en als Isis hem iets vraagt, begint hij te hakkelen en te stamelen.

Ook zit Lee eindeloos te tokkelen op zijn gitaartje en zingt daarbij allerlei liefdesliedjes. Tot afschuw van Das.

Wanneer Das voor de zoveelste keer Lee hoorde zingen van ‘de I is van Interessant, de S is van Speciaal, de I is van Interessanter, de S is van Specialer’, trok ze maar weer kreunend de blauwe kriebeldecken over haar kop.

Want Isis is niet echt onder de indruk van Lee. Dat heeft Das ook wel door. Lee helaas niet.

‘Goed’, zegt Das. ‘Als jij en Isis voortaan al die suffe klussen oppakken en mij met rust laten, steek ik de stekker van de printer terug in het stopcontact. Op voorwaarde’, ze kijkt weer naar de ratten, ‘dat jullie ook weer eens een echte zaak naar mij sturen. Iets waar een ervaren BIBS’er als ik haar tanden in kan zetten.’ Ze trekt haar bovenlip omhoog en gromt. **Grrrrr.**

De rat haalt nijdig een vel papier tevoorschijn uit een van de zakjes van zijn vest. **EXTREEM URGENT**, staat erop. Hij steekt het naar voren. ‘Zo, Das, jij je zin.’

‘Wat?’ zegt Das. ‘Is er een Extreem Urgente zaak?’

‘Ja’, snauwt de rat. ‘Pak aan!’

‘Daarom zijn we hier’, zegt de diamanten tand. ‘Dit bericht proberen we je al dagen te sturen. Er is namelijk een dier vermist. In Mexico.’

‘Mexico? Dan kom je toch niet helemaal hierheen?’ zegt Das. ‘Ik bedoel, dan vraag je toch gewoon Covi?’

Lee, die weer zijn gewone roze kleur heeft, knikt.

Das heeft Lee geleerd dat er over de hele wereld ongeveer acht BIBS'ers zijn. Achthonderd miljoen als je alle assistenten in de vorm van zandvlooien, algen en pantoffeldiertjes meerekent, wat Medusa wel doet, maar wat Das onzin vindt.

Elke BIBS'er heeft haar of zijn eigen werkterrein. Het werkterrein van Das is het grootst, omdat zij met Das Boot overal kan komen. Alleen niet midden in de woestijn of boven op een berg. Isis opereert in de zeeën en oceanen.

Mexico is het werkterrein van Covi de jaguar. Das kent Covi goed, vroeger hebben ze veel samengewerkt. Alleen is Covi heel erg precies. En Das... niet. Dus op een dag besloten ze dat het beter was om uit elkaar te gaan, heel ver uit elkaar, en niet meer samen te werken. Maar wel vrienden te blijven.

‘Covi vragen? Dat is precies het probleem’, zegt het zakjesvest.

‘Ja’, zegt de diamanten tand. ‘Het is namelijk Covi zelf die vermist is.’

Das’ bek valt open. ‘Wat?’ Snel schieten haar ogen over het bericht.

Zaak 203 – de vermissing van BIBS-detective Covi

Locatie: Cancún, Quintana Roo, Mexico

Laatste activiteit van detective: 48 uur geleden

Ze kijkt op. ‘De laatste keer dat Covi heeft ingecheckt is... 48 uur geleden?’

De diamanten tand knikt. ‘Dus je begrijpt onze zorgen. Covi checkt elke dag netjes twee keer in, op de seconde af. Dit in tegenstelling tot sommige anderen.’ Bij het woord ‘sommige’ trekt ze een wenkbrauw omhoog. Het zakjesvest grinnikt.

Das hoort de laatste opmerking niet. Haar kop zit vol zorgen. Covi de jaguar vermist. Dat is heel slecht nieuws. Ze zal het nooit tegen iemand zeggen, maar Covi is de beste detective die ze kent.

Dan ziet ze dat er nog iets op het vel papier staat, een aanwijzing. ‘Zoek naar X op de plattegrond in de haven van Cancún’, leest ze hardop. ‘Wat bedoelen jullie daarmee? Waarom geen exacte locatie?’

De diamanten tand haalt haar schouders op. ‘Dat weten we niet.’

‘Die instructie komt vanuit onze collega uit Cancún’, vult het zakjesvest aan.

Das is even stil. Alsof ze over alles wat ze zojuist heeft gelezen en gehoord nog even goed moet nadenken.

‘Lee’, zegt ze dan. ‘We moeten zo snel mogelijk gaan.’

Lee wil wat zeggen, maar als hij de blik in Das’ ogen ziet, weet hij dat het menens is.

Hij is nog steeds boos op Das, maar dat komt later wel. Dit is belangrijker.

Ze moeten hun collega-BIBS’er Covi gaan zoeken.

Snel, voor het te laat is.

Dit boek kwam tot stand met steun van Stichting Amarte Fonds.

amarte
fonds

 Volg Das Droog nu ook op Instagram: @dasdroog

www.lannoo.com

www.de-leukste-kinderboeken.com

Registreer u op onze website en wij sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2026

ISBN 978 90 599 6307 8 | D/2026/45/227 | NUR 282, 287

Tekst: Dagmar Holtman

Concept en illustraties: Margot Holtman

Vormgeving: Studio Lannoo (Mieke Verloigne)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave zijn uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.